

- De Commissie heeft noch de relevante markt, noch Tetra Paks beweerde machtspositie met betrekking tot het verpakken van sappen, andere niet-zuivelproducten, gepasteuriseerde melk, andere vloeibare zuivelproducten en UHT-melk economisch juist geanalyseerd.
- De Commissie heeft bij haar definitie van de relevante markt of haar vaststelling van een machtspositie of bij het door haar gestelde misbruik ten onrechte geen rekening gehouden met de relevante geografische factoren.
- De Commissie heeft ten onrechte afzonderlijke markten voor machines respectievelijk kartons vastgesteld.
- De Commissie is buiten haar jurisdictie uit hoofde van artikel 86 getreden, toen zij vaststelde dat Tetra Pak zich op een markt waarop zij geen machtspositie heeft, schuldig heeft gemaakt aan misbruik in de zin van artikel 86.
- De Commissie heeft ten onrechte artikel 86, onder d), toegepast op de exclusiviteitsclausule in de standaardovereenkomst van Tetra Pak: ten eerste omdat er zowel qua aard als commercieel gebruik een nauwe samenhang bestaat tussen Tetra Paks verpakingsmateriaal en Tetra Paks vulmachines, zodat de clausules niet als een onwettige „tie-in” (koppelverkoop) kunnen worden aangemerkt; ten tweede, omdat de exclusiviteitsclausules wettig zijn om de bescherming van de volksgezondheid te verzekeren; ten derde omdat Tetra Pak een rechtmatig belang heeft bij de reputatie van haar produkt; ten slotte omdat er geen mededingingsbeperkend gevolg is geweest. Anderzijds heeft de Commissie veel andere clausules in de standaardovereenkomsten van Tetra Pak veroordeeld, omdat zij de feitelijke achtergrond onvoldoende heeft begrepen en de werking van deze clausules onvoldoende heeft onderzocht.
- De Commissie heeft haar beweringen inzake „prijsdiscriminatie” tussen Lid-Staten niet bewezen.
- De verklaring van de Commissie, dat Tetra Pak zich in Italië schuldig heeft gemaakt aan prijsonderbiedingen, zijn gebaseerd op feitelijke en juridische dwalingen en op een onjuist begrip van de feitelijke achtergrond. De andere misbruiken betreffende de prijsstelling voor machines, prijsdiscriminatie en op andere gebieden, waaraan Tetra Pak zich in Italië schuldig zou hebben gemaakt, zijn ongegrond. Tetra Pak heeft zich evenmin schuldig gemaakt aan misbruik met betrekking tot de prijsstelling voor machines in het Verenigd Koninkrijk.
- Tetra Pak voert geen algemeen beleid om het aanbod te beperken of de markten te compartimentaliseren.

Anderzijds stelt verzoekster dat de boete door de Commissie in strijd met de wezenlijke vormvoorschriften en volledig ten onrechte is opgelegd en in alle opzichten veel te hoog is.

Ten slotte is verzoekster van mening dat de andere door de Commissie opgelegde verplichtingen onnodig en onredelijk zijn, en zelf in strijd met het Gemeenschapsrecht de mededinging vervalsen.

Beroep, op 19 november 1991 ingesteld door M. Meskens tegen Europees Parlement

(Zaak T-84/91)

(91/C 331/24)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 1991 beroep tegen Europees Parlement ingesteld door M. Meskens, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de sàrl Fiduciaire Myson, Rue Glesener 1.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat het Europees Parlement zijn verplichtingen niet is nagekomen, door niet de nodige maatregelen te treffen voor de tenuitvoerlegging van het door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen op 8 november 1990 in zaak T-56/89 gewezen arrest;
- het Europees Parlement te veroordelen om aan verzoekster een bedrag van 100 ecu per dag te betalen vanaf 17 juli 1991, de dag van de indiening van haar klacht, tot op de dag waarop de uitvoeringsmaatregelen zullen zijn getroffen;
- verweerder te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster verklaart, dat het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen bij zijn op 8 november 1990 in zaak T-56/89 gewezen arrest het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek B/164, houdende afwijzing van — onder meer — verzoeksters sollicitatie, heeft nietigverklaard. Volgens verzoekster was het Parlement ter uitvoering van dit arrest verplicht, de betrokken procedure van intern vergelijkend onderzoek voor alle verzoekers in zaak T-56/89 te heropenen, de jury te gelasten hun sollicitatie met inachtneming van de in dat arrest geformuleerde beginselen aan een nieuw onderzoek te onderwerpen, en in het kader van de hem door het Ambtenarenstatuut verleende bevoegdheden toe te zien op de goede organisatie van het schriftelijke en

het mondelinge examen dat de jury met name voor de toegelaten verzoekers moet organiseren.

Doorhaling van zaak T-40/90 (*)

(91/C 331/25)

Verzoekster wijst erop, dat het Parlement zich ertoe heeft beperkt een nieuwe regeling betreffende de voorwaarden voor toelating van tijdelijke functionarissen tot de interne vergelijkende onderzoeken vast te stellen, en dat dit voor haar niet voldoende is daar zij niet met terugwerkende kracht van deze regeling heeft kunnen profiteren. Zij concludeert daaruit, dat verweerder artikel 176 van het EEG-Verdrag heeft geschonden.

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 28 november 1991 de doorhaling in het register gelast van zaak T-40/90: G. Baratti, ondersteund door Unione Sindacale Euratom Ispra, Sindacato „Ricerca” della Confederazione Generale Italiana del Lavoro, Sindacato „Ricerca” dell’ Unione Italiana del Lavoro, Sindacato Ricerca della Confederazione Italiana Sindacati Liberi, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

(*) PB nr. C 280 van 8. 11. 1990.
